

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 9Sžsk/2/2016
Identifikačné číslo spisu: 1015200641
Dátum vydania rozhodnutia: 27.06.2018
Meno a priezvisko: Mgr. Viliam Pohančeník
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2018:1015200641.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Viliama Pohančeníka a členiek senátu JUDr. Judity Kokolevskej a JUDr. Viery Nevedelovej, v právnej veci žalobcu: O. L. U., nar. XX.XX.XXXX, F. X, zastúpený: JUDr. Jozef Švarc, advokát, Horná 41, Banská Bystrica, proti žalovanému: Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky, Pribinova 2, Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. PPZ-KA1-43-003/2015 zo dňa 09.02.2015, o kasačnej sťažnosti žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. k. 1S/101/2015-23 zo dňa 26.05.2016, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky kasačnú sťažnosť žalovaného z a m i e t a .

Žalobca m á n á r o k na náhradu trov kasačného konania v rozsahu 100 %.

Odôvodnenie

I.

1. Rozhodnutím Krajského riaditeľstva Policajného zboru v Banskej Bystrici (ďalej aj len „KR PZ BB“ alebo aj len „prvostupňový správny orgán“) č. KRPZ-BB-VO2-36-001/2014-PRAV zo dňa 26.03.2014 bola žalobcovi podľa § 20 ods. 1 písm. b/, § 22 zákona č. 328/2002 Z. z. o sociálnom zabezpečení policajtov a vojakov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej aj len „zákon č. 328/2002 Z. z.“) a v súlade s § 3 a § 5 zákona č. 437/2004 Z. z. o náhrade za bolesť a o náhrade za sťaženie spoločenského uplatnenia a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej aj len „zákon č. 437/2004 Z. z.“) a § 175 ods. 2 a 3 písm. c/ zákona č. 73/1998 Z. z. o štátnej službe príslušníkov Policajného zboru, Slovenskej informačnej služby, Zboru väzenskej a justičnej stráže SR a Železničnej polície v znení neskorších predpisov (ďalej aj len „zákon č. 73/1998 Z. z.“) priznaná náhrada za bolesť vo výške 574,94 eur za služobný úraz, ktorý utrpel dňa 09.11.2013 v čase o 05:30 hod. pri vykonávaní služobnej činnosti na oddelení Policajného zboru Banská Bystrica - západ (ďalej aj len „OO PZ BB - západ“). Proti tomuto rozhodnutiu podal žalobca odvolanie, o ktorom rozhodol žalovaný rozhodnutím č. PPZ-KA1-630-003/2014 zo dňa 27.05.2014 tak, že rozhodnutie KR PZ BB č. KRPZ-BB-VO2-36-001/2014-PRAV zo dňa 26.03.2014 zrušil a vec mu vrátil na nové prejednanie a rozhodnutie. Dôvodom pre jeho zrušenie bola skutočnosť, že prvostupňový

správny orgán nevykonal šetrenie za účelom podrobnejšieho zistenia okolností vzniku úrazu, taktiež uvedenie nesprávnych ustanovení zákona, na základe ktorých rozhodol ako aj z dôvodu absencie dôvodov zníženia bodového ohodnotenia.

2. KR PZ BB rozhodnutím č. KRPZ-BB-VO2-36-010/2014-PRAV zo dňa 22.10.2014 (ďalej aj len „prvostupňové rozhodnutie“) priznalo žalobcovi podľa § 20 ods. 1 písm. b/, § 22 zákona č. 328/2002 Z. z., § 3 a § 5 zákona č. 437/2004 Z. z. a § 175 ods. 2 písm. c/ a ods. 3 zákona č. 73/1998 Z. z. náhradu za bolesť vo výške 574,94 eur za služobný úraz, ktorý utrpel dňa 09.11.2013 dôvodiac tým, že vyšetrením úrazu sa preukázali liberačné dôvody na zbavenie sa zodpovednosti služobného úradu podľa § 175 ods. 2 písm. c/ zákona č. 73/1998 Z. z.. Pri určení miery zavinenia bral do úvahy skutočnosť, že žalobca ako poškodený sa napriek poučeniu a svojím vedomostiam správal ľahkovážne v tom, že pri služobnej činnosti nevenoval dostatočnú pozornosť svojmu pohybu po schodoch, pričom mohol predpokladať, že pri vystupovaní po schodoch je potrebné byť opatrný.

3. Proti prvostupňovému rozhodnutiu podal žalobca odvolanie, o ktorom rozhodol žalovaný rozhodnutím č. PPZ-KA1-43-003/2015 zo dňa 09.02.2015 (ďalej aj len „napadnuté rozhodnutie žalovaného“) tak, že odvolanie žalobcu zamietol a prvostupňové rozhodnutie potvrdil, nakoľko v odvolacom konaní neboli zistené dôvody pre jeho zmenu alebo zrušenie.

II.

4. Žalobca podal proti napadnutému rozhodnutiu žalovaného správnu žalobu, o ktorej rozhodol Krajský súd v Bratislave rozsudkom č. k. 1S/101/2015-23 dňa 26.05.2016 tak, že napadnuté rozhodnutie žalovaného ako aj prvostupňové rozhodnutie zrušil a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie. Žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi náhradu trov právneho zastúpenia vo výške 296,44 eur na účet jeho právneho zástupcu v lehote 30 dní od právoplatnosti rozsudku. V odôvodnení rozsudku krajský súd citoval § 20 ods. 1 písm. b/, § 22 zákona č. 328/2002 Z. z., § 3 ods. 1 a 2, § 5 ods. 1 zákona č. 437/2004 Z. z., § 174 ods. 3, § 175 ods. 2 písm. c/ a § 175 ods. 4 zákona č. 73/1998 Z. z..

5. Z obsahu súdneho a administratívneho spisu mal krajský súd za preukázané, že žalobca dňa 09.11.2013 o 05:30 hod. utrpel služobný úraz počas výkonu služby na OO PZ BB - západ, keď prechádzal z prvého poschodia na druhé do svojej kancelárie tak, že pri páde si poranil hlavu, chrbát, pravý lakeť a pravé koleno, titulom čoho mu bola priznaná náhrada za bolesť vo výške 574,94 eur. Uvedená suma zodpovedá jednej tretine zodpovednosti služobného úradu za služobný úraz. Rozsah zodpovednosti v rozsahu 34 % žalovaný určil z dôvodu, že hoci žalobca si nepočínal v rozpore s obvyklým spôsobom správania, neporušil právne predpisy, rozkazy alebo pokyny na zaistenie bezpečnosti a ochrany zdravia, konal ľahkomyselne, pričom si musel byť vedomý vzhľadom na svoju kvalifikáciu a skúsenosti, že si môže zaviniť úraz, pretože chôdza po schodoch schodiska si vyžaduje zvlášť pozornosť. Pri určovaní výšky náhrady žalovaný vychádzal z bodového hodnotenia bolestného následkom služobného úrazu, stanoveného podľa jednotlivých položiek na 105 bodov posudkovým lekárom žalovaného U. G. V., za súhlasného stanoviska hlavnej posudkovej lekárky žalovaného P. U. U. T..

6. Krajský súd prisvedčil argumentácii žalobcu, podľa ktorej záver žalovaného, že u neho išlo o takzvané neobvyklé správanie, je domnienkou, najmä ak je v napadnutom rozhodnutí žalovaného konštatované, že žalobca neporušil predpisy na zaistenie bezpečnosti a ochrany zdravia pri výkone štátnej služby, nebol pod vplyvom alkoholu ani iných návykových látok, teda neporušil žiaden právny predpis. Podľa žalovaného sa žalobca svojím ľahkomyselným konaním pričínil o vznik služobného úrazu a vzhľadom na svoju kvalifikáciu a skúsenosti si musel byť vedomý, že si môže zaviniť úraz. Jeho ľahkomyselné konanie podľa žalovaného malo spočívať v tom, že chôdza po schodoch schodiska si vyžaduje zvlášť pozornosť a žalobca mohol a mal byť pri vystupovaní a našľapovaní po schodoch nanajvýš opatrný a obozretný. K názoru, že žalobca konal ľahkomyselne, žalovaný dospel zrejme na základe svojej vlastnej úvahy, domnienky, bez jeho bližšieho zdôvodnenia. Z napadnutého rozhodnutia žalovaného nie je podľa názoru krajského súdu zrejmé, na základe akej skutočnosti takýto záver prijal. Žalovaný v tomto smere napadnuté rozhodnutie riadne neodôvodnil. Právne posúdenie konania žalobcu, či toto bolo

ľahkomyselné, je v predmetnom konaní pre rozhodnutie veci právne významné. Na základe vyššie uvedených skutočností dospel krajský súd k záveru, že správne orgány nepostupovali v súlade so zákonom, keďže napadnuté rozhodnutie žalovaného v spojení s prvostupňovým rozhodnutím je nepreskúmateľné pre nedostatok dôvodov. Úlohou žalovaného bude opätovne posúdiť konanie žalobcu a všetky v konaní zistené skutočnosti (vykonané dôkazy), zhrnúť ich a podrobnejšie zhodnotiť z hľadiska ich právnej relevancie a dôkladnejšie reagovať na podstatné pripomienky a vyjadrenia žalobcu tak, aby odôvodnenie jeho rozhodnutia bolo presvedčivé a preskúmateľné.

III.

7. Proti rozsudku krajského súdu podal žalovaný odvolanie, pričom toto súd s poukazom na prechodné ustanovenia zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok (ďalej aj len „SSP“), ktorý nadobudol účinnosť 01.07.2016, posúdil ako kasačnú sťažnosť. V tejto žalovaný (sťažovateľ) žiadal rozsudok krajského súdu zmeniť tak, že sa žaloba zamieta. Mal za to, že obe žalobou napadnuté rozhodnutia boli vydané v súlade s právnymi predpismi na základe presne a úplne zisteného skutočného stavu veci. V danom prípade nebolo pochyb, že ide o služobný úraz, nakoľko išlo o činnosť súvisiacu s priamym výkonom štátnej služby. V tejto súvislosti sťažovateľ opätovne zdôraznil, že chôdza po schodoch je prirodzená schopnosť, ktorú policajt využíva v každodennom živote a na jej vykonávanie v čase výkonu štátnej služby sa nevyžaduje zvláštne školenie o bezpečnosti a ochrane zdravia pri výkone štátnej služby alebo odborná špecializovaná príprava. I keď je zrejmé, že žalobca neporušil predpisy, rozkazy alebo pokyny na zaistenie bezpečnosti a ochrany zdravia pri výkone štátnej služby, konal ľahkomyselné a musel si byť vedomý, vzhľadom na svoju kvalifikáciu a skúsenosti, že si môže zaviniť služobný úraz. Neobvyklý spôsob správania treba vidieť v tom, že žalobca vzhľadom na svoje vedomosti, skúsenosti, schopnosti a svoje vzdelanie mohol vedieť, že pri presúvaní sa po schodoch je nutné dbať na zvýšenú opatrnosť. Ak by išiel „obvyklým spôsobom a potrebnou opatrnosťou“, nemohlo by jeho zranenie mať taký charakter a následky, ktoré pri úraze utrpel.

8. Zo strany služobného úradu nedošlo k porušeniu bezpečnostných predpisov, osvetlenie schodiska bolo funkčné, schodisko nie je poškodené a v čase úrazu bolo čisté a suché. Bezprostredne po úraze žalobcu bolo schodište obhliadnuté jeho priamym nadriadeným U. U. U. T.. Voči vyhotoveniu CD nosičov, ktorých účelom bola ukážka osvetlenia schodiska, žalobca nepodal námietky. Pred vydaním napadnutého rozhodnutia žalovaného bola žalobcovi v súlade s § 23 ods. 1 a § 33 ods. 2 správneho poriadku daná možnosť oboznámiť sa s celým spisovým materiálom, vyjadriť sa k jeho podkladom, čo nevyužil.

9. Konanie žalobcu bolo posudzované aj s prihliadnutím na čas vzniku úrazu, na viacročný výkon služby príslušníka Policajného zboru, a teda na dostatočnú znalosť prostredia OO PZ BB - západ. Keďže pri chôdzi ide o taký úkon policajta, ktorý vykonáva aj v bežnom živote a nielen počas výkonu služby, je jeho konanie potrebné kvalifikovať ako neobvyklé správanie.

10. Sťažovateľ ďalej uviedol, že po dôkladnom posúdení predmetnej veci bolo preukázané, že prvostupňový správny orgán pri stanovení zodpovednosti služobného úradu za služobný úraz v rozsahu 34 % mal dostatočne zistený skutočný stav veci, pre vydanie rozhodnutia si zaobstaral potrebné doklady, ktoré v dostatočnej miere objasňovali okolnosti a príčinu vzniku úrazu. V tejto súvislosti podotkol, že odvolací orgán nie je v odôvodnení rozhodnutia povinný podávať stanovisko na každú námietku, tvrdenie či úvahu, prípadne nie je povinný sa s nimi zaoberať, ak nijako neobjasňujú skutkový a právny základ napadnutého rozhodnutia. To znamená, že nie je potrebné, aby sa v napadnutom rozhodnutí uvádzali odpovede na všetky okolnosti a návrhy účastníka konania, aj keď ich účastník vníma zo svojho subjektívneho pohľadu ako dôležité. Napadnuté rozhodnutie žalovaného bolo v rámci odvolacieho konania posúdené nezávisle po skutkovej aj právnej stránke.

11. Je potrebné vziať do úvahy skutočnosť, že posudkový lekár ako aj hlavný posudkový lekár žalovaného majú zákonom zverenú povinnosť kontroly na základe predloženej zdravotnej dokumentácie poškodeného, na základe svojej odbornej spôsobilosti ako aj z dôvodu znalosti zákona č. 437/2004 Z. z..

Podľa ustálenej judikatúry (napr. Ústavného súdu SR č. k. II. ÚS 127/07-21, Najvyššieho súdu SR sp. zn. 6Sžo/84/2007, 6Sžo/98/2008 a iné) nie je úlohou súdu nahradzovať činnosť správnych orgánov, ale len preskúmať zákonnosť ich postupov a rozhodnutí.

IV.

12. Žalobca vo vyjadrení ku kasačnej sťažnosti žiadal, aby kasačný súd potvrdil rozsudok krajského súdu a priznal mu trovy právneho zastúpenia. Uviedol, že krajský súd po sumarizácii doterajšieho dôkazného stavu dospel k správneému záveru, že bolo nesporne preukázané, že dňa 09.11.2013 utrpel služobný úraz a prisvedčil jeho argumentácii, že záver sťažovateľa o tzv. neobvyklom správaní je len domnienkou, najmä ak je v napadnutom rozhodnutí žalovaného konštatované, že žalobca neporušil predpisy na zaistenie bezpečnosti a ochrany zdravia pri výkone štátnej služby, nebol pod vplyvom alkoholu ani iných návykových látok. Neobstojí názor sťažovateľa, že žalobca sa svojím ľahkomyselným konaním pričínil o vznik pracovného úrazu, pretože aj tu ide podľa názoru krajského súdu len o domnienku žalovaného bez bližšieho zdôvodnenia. Podľa žalobcu je záver krajského súdu správny, lebo by bolo rozporuplné, keby jeho konanie bolo na jednej strane vyhodnotené ako konanie, ktorým neporušil žiadny právny predpis, a na druhej strane by bolo kvalifikované ako ľahkomyselné.

13. Pokiaľ sťažovateľ upriamuje pozornosť najmä na to, že u žalobcu treba vidieť neobvyklý spôsob správania sa v tom, že vzhľadom na svoje vedomosti a skúsenosti, schopnosti a vzdelanie mohol vedieť, že pri presúvaní sa po schodoch je nutné dbať na zvýšenú opatrnosť a ak by išiel obvyklým spôsobom a s potrebnou opatrnosťou, nebolo by došlo k zistenému následku, takáto argumentácia sťažovateľa je len tzv. teóriou možného bez dôkazného základu.

V.

14. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako kasačný súd (§ 11 písm. g/ SSP) preskúmal napadnutý rozsudok krajského súdu bez nariadenia pojednávania v súlade s § 455 SSP a dospel k záveru, že kasačná sťažnosť žalovaného (sťažovateľa) je nedôvodná.

15. Podľa § 20 ods. 1 písm. b/ a § 22 zákona č. 328/2002 Z. z., policajtovi alebo profesionálnemu vojakovi, ktorý utrpel služobný úraz podľa § 29 ods. 1 až 3, alebo u ktorého bola zistená choroba z povolania podľa § 29 ods. 4, sa poskytuje v rozsahu, v akom služobný úrad alebo služobný orgán za škodu zodpovedá, náhrada za bolesť a náhrada za sťaženie spoločenského uplatnenia. Náhrada za bolesť a náhrada za sťaženie spoločenského uplatnenia sa poskytuje jednorazovo podľa osobitných predpisov.

16. Podľa § 29 ods. 1 písm. a/ zákona č. 328/2002 Z. z., za služobný úraz sa na účely tohto zákona považuje poškodenie zdravia alebo smrť policajta alebo profesionálneho vojaka spôsobené nezávisle od jeho vôle krátkodobým, náhlym a násilným pôsobením vonkajších vplyvov pri výkone služobných činností vyplývajúcich zo služobného zaradenia policajta alebo profesionálneho vojaka, pri činnosti vykonávanej na príkaz, pokyn alebo rozkaz nadriadeného alebo pri činnosti, ktorá je obvyklá pri plnení služobných úloh vrátane obvyklej činnosti v čase prestávok v službe.

17. Z administratívneho spisu kasačný súd zistil, že žalobca utrpel služobný úraz dňa 09.11.2013, keď sa v čase výkonu služby o 05:20 hod. nachádzal na prvom poschodí, v budove OO PZ BB - západ, kde informoval U.. U.. T.Ú., svojho bezprostredného nadriadeného o priebehu služby, ktorá začala dňa 08.11.2013 o 20:00 hod.. Následne žalobca prechádzal v čase o 05:30 hod. po schodoch schodiska z prvého poschodia na druhé, kde má svoju kanceláriu, pričom na schodisku pred druhým poschodím spadol a udrél sa o zábradlie a schody, pri páde si poranil hlavu, chrbát, pravý lakeť a pravé koleno. Žalobca si na dôvod, resp. na priebeh a príčinu pádu nespomínal z dôvodu, že utrpel otras mozgu, ktorý mu bol spôsobený týmto pádom. Podľa tvrdenia žalobcu išiel obvyklým spôsobom s potrebnou opatrnosťou, kludným krokom, bez náhlenia alebo iného rýchleho presunu, či sa pridržoval zábradlia, si nepamätal. Uviedol, že na schodoch bol sám, bezprostredne po páde sa zdvihol a sám pomaličky odišiel do svojej kancelárie, odkiaľ o úraze informoval U.. U.. T..

18. Zodpovednosť služobného úradu pri služobných úrazoch a chorobách z povolania upravuje zákon č. 73/1998 Z. z.. Podľa § 174 ods. 1 tohto zákona, ak pri výkone štátnej služby alebo v priamej súvislosti s ním došlo k poškodeniu zdravia policajta alebo k jeho smrti úrazom, zodpovedá za škodu tým vzniknutú služobný úrad. Služobným úrazom nie je úraz, ktorý sa policajtovi prihodil na ceste do služby a späť, s výnimkou, ak bol mimoriadne povolaný na miesto výkonu štátnej služby alebo iné dohodnuté miesto nadriadeným.

19. Podľa § 175 ods. 1 zákona č. 73/1998 Z. z., služobný úrad sa zbaví zodpovednosti celkom, ak preukáže, že škoda bola spôsobená tým, že policajt svojim zavinením porušil právne predpisy, rozkazy alebo pokyny na zaistenie bezpečnosti a ochrany zdravia pri výkone štátnej služby a požiarnej ochrany, hoci bol s nimi riadne oboznámený a ich znalosť a dodržiavanie boli sústavne vyžadované a kontrolované, alebo škodu si spôsobil policajt požitím alkoholu alebo inej návykovej látky a služobný úrad nemohol škodu zabrániť, a že tieto skutočnosti boli jedinou príčinou škody.

20. Podľa § 175 ods. 2 písm. c/ zákona č. 73/1998 Z. z., služobný úrad sa čiastočne zbaví zodpovednosti, ak preukáže, že policajtovi vznikla škoda preto, že si počínal v rozpore s obvyklým spôsobom správania tak, že je zrejmé, že hoci neporušil právne predpisy, rozkazy alebo pokyny na zaistenie bezpečnosti a ochrany zdravia pri výkone štátnej služby a požiarnej ochrany, konal ľahkomyselne a musel si pri tom byť vedomý vzhľadom na svoju kvalifikáciu a skúsenosti, že si môže zaviniť úraz alebo chorobu z povolania.

21. Podľa § 175 ods. 3 zákona č. 73/1998 Z. z., ak sa služobný úrad zbaví zodpovednosti čiastočne, určí sa časť škody, ktorú znáša policajt podľa miery jeho zavinenia; v prípade uvedenom v odseku 2 písm. c/ uhradí však služobný úrad aspoň jednu tretinu škody.

22. Podľa § 175 ods. 4 zákona č. 73/1998 Z. z., za ľahkomyselné konanie nemožno považovať bežnú neopatrnosť a konanie vyplývajúce z rizika výkonu štátnej služby.

23. Z § 174 ods. 1 zákona č. 73/1998 Z. z. vyplýva, že v prípade služobného úrazu policajta a profesionálneho vojaka, ktorý sa stal pri výkone štátnej služby alebo v priamej súvislosti s ním, zodpovedá za škodu vzniknutú v súvislosti so služobným úrazom služobný úrad. Tejto zodpovednosti sa služobný úrad môže podľa § 175 ods. 1 a 2 zbaviť buď úplne, alebo čiastočne.

24. Prvostupňový správny orgán sa v danom prípade pri služobnom úraze žalobcu čiastočne zbavil zodpovednosti a priznal mu náhradu za bolesť v rozsahu 34 %. Ako liberačný dôvod na čiastočné zbavenie zodpovednosti uviedol, že aj keď si žalobca nepočínal v rozpore s obvyklým spôsobom správania, je zrejmé, že hoci neporušil právne predpisy, rozkazy alebo pokyny na zaistenie bezpečnosti a ochrany zdravia pri výkone štátnej služby, konal ľahkomyselne, pričom si musel byť vedomý vzhľadom na svoju kvalifikáciu a skúsenosti, že si môže zaviniť úraz hlavne preto, že chodza po schodoch schodiska si vyžaduje zvlášť pozornosť, kde mohol a mal byť pri vystupovaní a našľapovaní po schodoch nanajvyš opatrný a obozretný. Zároveň zdôraznil, že zo strany služobného úradu nedošlo k žiadnemu zavinenému konaniu alebo nekonaniu, ktoré by bolo príčinou vzniku služobného úrazu poškodeného, keďže osvetlenie schodiska bolo funkčné, schodisko nie je fyzicky poškodené, v čase úrazu bolo čisté, suché a madlá boli funkčné.

25. Liberačné dôvody na čiastočné sa zbavenie zodpovednosti služobného úradu za škodu vzniknutú v dôsledku služobného úrazu sú taxatívne stanovené v § 175 ods. 2 písm. a/ až c/ zákona č. 73/1998 Z. z..

26. Liberačným dôvodom podľa § 175 ods. 2 písm. c/ zákona č. 73/1998 Z. z. je skutočnosť, že policajtovi vznikla škoda preto, že si počínal v rozpore s obvyklým spôsobom správania tak, že je zrejmé, že hoci neporušil právne predpisy, rozkazy alebo pokyny na zaistenie bezpečnosti a ochrany zdravia pri výkone štátnej služby a požiarnej ochrany, konal ľahkomyselne a musel si pritom byť vedomý vzhľadom na svoju kvalifikáciu a skúsenosti, že si môže zaviniť úraz alebo chorobu z povolania.

27. Kasačný súd po preskúmaní veci dospel k záveru, že v danom prípade nebol splnený liberačný dôvod podľa § 175 ods. 2 písm. c/ zákona č. 73/1998 Z. z. na čiastočné sa zbavenie zodpovednosti služobného úradu za škodu vzniknutú v dôsledku služobného úrazu. Počas objasňovania nebolo zistené žiadne vedomé porušenie obvyklého spôsobu správania žalobcu pri kráčaní po chodbe a schodisku. Podľa názoru kasačného súdu aj pri zvýšenej opatrnosti a obozretnosti sa komukoľvek môže pri vystupovaní (resp. schádzaní) po schodoch šmyknúť noha, zakopnúť a to aj napriek dobrej znalosti prostredia, v ktorom sa pohybuje. Bez významu nie sú ani rôzne, do úvahy pripadajúce faktory, ktoré mohli pád na schodoch spôsobiť (napríklad závrat - pocit narušenia telesnej rovnováhy, vyčerpanosť a iné). V žiadnom prípade tu nemožno hovoriť o ľahkomyselnosti a odôvodňovať to kvalifikáciou a skúsenosťami.

28. V prejednávanej veci nebolo preukázané ani to, že by žalobca konal v rozpore s obvyklým spôsobom správania a konal ľahkomyselne, keď sa presúval po schodoch schodiska z prvého poschodia na druhé v čase výkonu služby. Chôdza je každodennou rutinnou činnosťou človeka, je mu vrodená a prirodzená, preto mu nie je možné ani vytknúť, že chôdzi nevenoval dostatočnú pozornosť.

29. V tejto súvislosti kasačný súd podotýka, že za ľahkomyselné konanie - liberačný dôvod podľa § 175 ods. 2 písm. c/ zákona č. 73/1998 Z. z. nemožno považovať bežnú neopatrnosť ani konanie vyplývajúce z rizika výkonu štátnej služby, teda v tomto prípade sa služobný úrad nemôže ani čiastočne zbaviť zodpovednosti za služobný úrad policajta alebo profesionálneho vojaka.

30. Pojem bežná neopatrnosť je potrebné chápať tak, že zamestnanec postupuje bežným spôsobom, obvyklým pri výkone konkrétnej práce, jeho pozornosť je sústredená na prácu, ale pritom sa nevedomky dopustí chyby, ktorá sa môže stať každému zamestnancovi.

31. Ak sa teda v danom prípade prvostupňový správny orgán vo svojom rozhodnutí čiastočne zbavil zodpovednosti za škodu spôsobenú v dôsledku služobného úrazu žalobcu a priznal mu náhradu za bolesť v rozsahu jednej tretiny a sťažovateľ sa s týmto rozhodnutím stotožnil, vec nesprávne právne posúdil a rozhodol v rozpore so zákonom.

32. Najvyšší súd Slovenskej republiky v rozsudku sp. zn. 9Sžso/208/2015 zo dňa 14.12.2016 konštatoval, že „Potrebné je tiež zdôrazniť skutočnosť, že zodpovednosť služobného úradu podľa § 174 zákona č. 73/1998 Z. z. nie je na rozdiel od zodpovednosti policajta zodpovednosťou za zavinenie, ale zodpovednosťou objektívnou, preto je irelevantné tvrdenie žalovaného, že služobný úrad škodu nezavinil. Služobný úrad za škodu zodpovedá do tej miery, do akej za ňu nezodpovedá policajt podľa § 175 ods. 3 veta prvá zákona č. 73/1998 Z. z.. Miera zodpovednosti žalobkyne môže byť určená len na základe presne a úplne zisteného skutkového stavu, preukazujúceho mieru jej zavinenia.“

33. Z napadnutého rozhodnutia žalovaného však nevyplýva žiadna správna úvaha, ktorou by sťažovateľ podoprel určenú mieru zodpovednosti žalobcu.

34. Z uvedených dôvodov kasačný súd dospel k záveru, že kasačná sťažnosť je nedôvodná, a preto ju zamietol.

35. O náhrade trov kasačného konania rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky tak, že úspešnému žalobcovi priznal nárok na úplnú náhradu trov kasačného konania (§ 467 ods. 1 SSP a analogicky podľa § 167 ods. 1 SSP). O výške trov kasačného konania rozhodne v zmysle § 467 ods. 1 SSP v spojení s § 175 ods. 2 SSP krajský súd po právoplatnosti tohto rozsudku, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

36. Toto rozhodnutie prijal Najvyšší súd Slovenskej republiky v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku n i e j e prípustný opravný prostriedok.